

Wrocław, 11 marca 2016 r.

Uchwała nr 36
Rady Instytutu Politologii
z dnia 11 marca 2016 r.

w sprawie odmowy nadania stopnia doktora habilitowanego

Na podstawie art. 18a ust. 11 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. Nr 65, poz. 595, z późn. zm.), Rada Instytutu Politologii uchwała, co następuje:

§ 1. Odmawia się Panu **dr Przemysławowi Paradowskiemu** nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauk o polityce.

UZASADNIENIE

Dr Przemysław Paradowski w dokumentacji przekazanej do Centralnej Komisji ds. Stopni i Tytułów jako podstawę wniosku o nadanie stopnia doktora habilitowanego wskazał osiągnięcie naukowe w postaci monografii pt. „Kontrola i kooperacja. Funkcjonowanie parlamentów państw Europy Środkowej w Unii Europejskiej” (Wydawnictwo Adam Marszałek, Toruń 2014, ss. 276).

Recenzje w przedmiotowym postępowaniu wykonane zostały na podstawie opinii o wskazanym osiągnięciu, oceny artykułów i rozdziałów w pracach zbiorowych składających się na całościowy dorobek naukowy habilitanta oraz opinii o aktywności dydaktycznej, organizacyjnej i popularyzatorskiej dra Przemysława Paradowskiego. Wszystkie recenzje zakończone były negatywną konkluzją.

Komisja wzięła pod uwagę fakt, że habilitant, jako nauczyciel szkoły średniej, musiał podjąć ponadstandardowy wysiłek w celu uzyskania awansu naukowego, m.in. ze względu na ograniczoną możliwość udziału jako promotor pomocniczy w przewodach doktorskich, współpracy naukowej w zespołach badawczych oraz upowszechniania wyników własnych badań. Komisja uznała jednak, że dorobek przedstawiony do oceny nie spełnia kryteriów ani ilościowych, ani jakościowych, które winny cechować dorobek kandydatów ubiegających się o status samodzielnych pracowników naukowych, i które zostały wymienione w Rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 roku w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego (Dz.U. nr 196, poz. 1165).

Autor w większości przypadków opublikował swoje prace bądź w czasopiśmie afiliowanym przy uczelni, z którą współpracował, bądź też w pracach zbiorowych redagowanych przez współpracowników. Żadna więc publikacja dra Przemysława Paradowskiego, poza monografią stanowiącą osiągnięcie będące podstawą wniosku o nadanie stopnia doktora habilitowanego, nie była przedmiotem obiektywnej zewnętrznej recenzji. W dorobku brakuje artykułów opublikowanych nie tylko w czasopismach o zasięgu międzynarodowym, posiadających współczynnik Impact Factor lub umieszczonych na liście ERIH (ERIH+), ale nawet w politologicznych czasopismach o zasięgu krajowym umieszczonych na liście B wykazu czasopism Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego. Realna wartość dorobku pomniejszona została ponadto: a) pomieszczeniem w nim prac odbiegających swoją problematyką od obszaru badań dyscypliny nauk o polityce (prace historyczne); b) sztucznym zawyżeniem liczby pozycji umieszczonych w dorobku poprzez

dwukrotne wymienianie tych samych lub nieznacznie tylko zmienionych artykułów opublikowanych w różnych językach (polskim i angielskim); c) wykazywaniem w dorobku prac, które w ogóle nie były poddawane naukowym recenzjom.

Osiągnięcie wskazane przez dra Przemysława Paradowskiego jako podstawa wniosku o nadanie stopnia doktora habilitowanego nauk społecznych w dyscyplinie nauk o polityce porusza istotne zagadnienie badawcze. Komisja wskazuje jednak na deskryptywny i normatywny charakter zaprezentowanego osiągnięcia. W pracy politologicznej nie zastosowano właściwego instrumentarium metodologicznego. Wprawdzie we „Wstępie” zostały sformułowane hipotezy, a w „Zakończeniu” Autor podjął próbę ich zweryfikowania, ale weryfikacja ta nie znalazła odzwierciedlenia w analizie przedstawionej w poszczególnych rozdziałach monografii, a wnioski mają charakter ogólny i publicystyczny.

Wadą pracy jest jej ateoretyczność. Habilitant dokonał opisu funkcjonowania parlamentów w regionie, ale nie skonfrontował go z żadną z istniejących i ugruntowanych w naukach o polityce teorii. Nieliczne próby wykorzystania konceptów teoretycznych zakończyły się niepowodzeniem.

W aspekcie metodologicznym Autor deklaruje wykorzystanie określonych metod badawczych (choć czyni to wysoce niedoskonale, pisząc przykładowo o wykorzystanych metodach ilościowych i jakościowych, ale bez doprecyzowania, o jakie dokładnie metody chodzi) i albo ich potem nie wykorzystuje, albo wykorzystuje je nieprawidłowo. Za przykład nieprawidłowo wykorzystanej metody może służyć metoda komparatystyczna – Autor ani nie określił klucza kategorizacyjnego, ani nie wykazał cech wspólnych porównywanych obiektów. Habilitant ma w dodatku problem z konceptualizacją pojęć politologicznych – nawet hipoteza główna nie jest w osiągnięciu sformułowana poprawnie, ponieważ zastosowano w niej kategorie niedookreślone (vide: „procesy unijne”).

W pracy pojawiają się fundamentalne błędy rzeczowe, które ją – na tym etapie rozwoju naukowego kandydata do stopnia doktora habilitowanego – dyskwalifikują.

W toku postępowania wykazano także, że przynajmniej pięć pomieszczonych w monografii habilitacyjnej fragmentów było już wcześniej opublikowanych w artykułach autorstwa Habilitanta, co nie znalazło odzwierciedlenia w stosownym przypisie.

W ślad za negatywną opinią Komisji Habilitacyjnej, po zapoznaniu się z dorobkiem Habilitanta jak i jego całościową oceną, Rada Instytutu Politologii, po przeprowadzeniu dyskusji odmówiła nadania stopnia doktora habilitowanego.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Rada Instytutu Politologii głosowanie tajne. Uchwałę przyjęto większością głosów. Uchwała Rady jest prawomocna.

Od niniejszej uchwały służy odwołanie do Centralnej Komisji ds. Stopni i Tytułów Naukowych za pośrednictwem Rady Instytutu Politologii

Przewodniczący Rady Instytutu Politologii

Prof. dr hab. Robert Alberski